

שומר האוצר בכפר הפוגים

במהלך השנים גדל כפר הפוגים מאוד והפך לעיירה.

המון משפחות גרות בעיירה.

מאות פוגים הולכים בכל בוקר לעבודה ולבתי הספר.
בעיירה יש שמונה בתי ספר, חמישה בנקים ועשרות
חנויות.

המבנה הגדול ביותר בעיירה הוא בניין העירייה.

בבניין העירייה יושב ראש העיר של עיירת הפוגים.
ראש העיר הוא פוג חשוב מאוד. יחד איתו יושבים
בבניין עוד פוגים חשובים שאחראים על תחומים
שונים בעיירה.

ראש העיר ועוזריו מקבלים החלטות בנושאים שונים
ומגוונים.

הפוגים אוהבים את ראש העיר וסומכים עליו ולכן
פונים אליו בבקשות שונות.
פוג ראש עיר ועוזריו תמיד שמחים לעזור.

ברוב המקרים הם באמת מצליחים לעזור אבל
קיימים מקרים בהם זה לא כל כך פשוט...

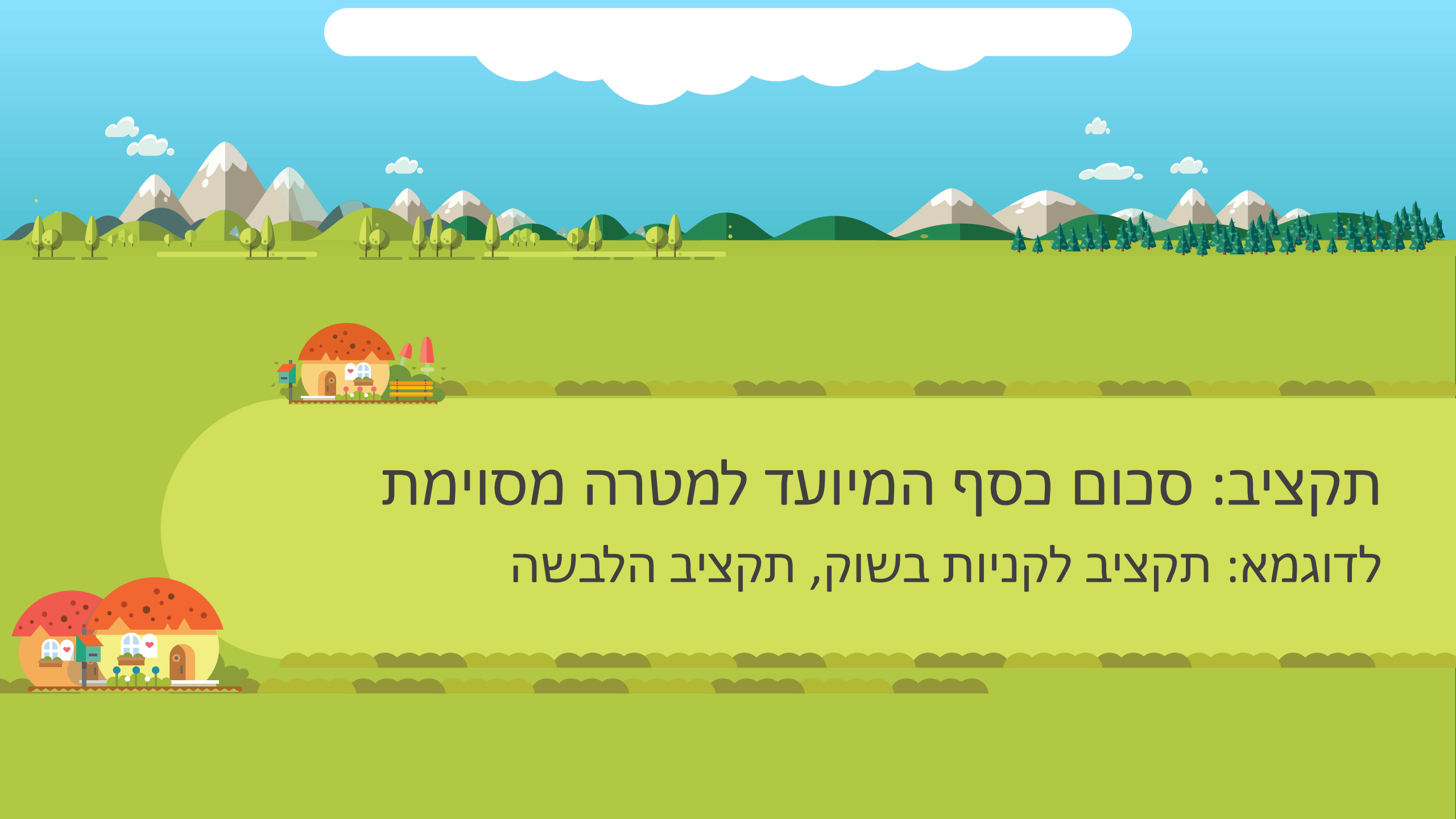
"שלום לך אדוני ראש העיר, במהלך הסופה שהיתה
בשבוע שעבר נפל עץ ענק על הכביש על יד הבית
שלי. כשפינו את העץ ראיתי שנוצר סדק גדול בכביש.
זה מאוד מסוכן! האם תוכל לתת לנו כסף כדי לתקן
את הכביש?"

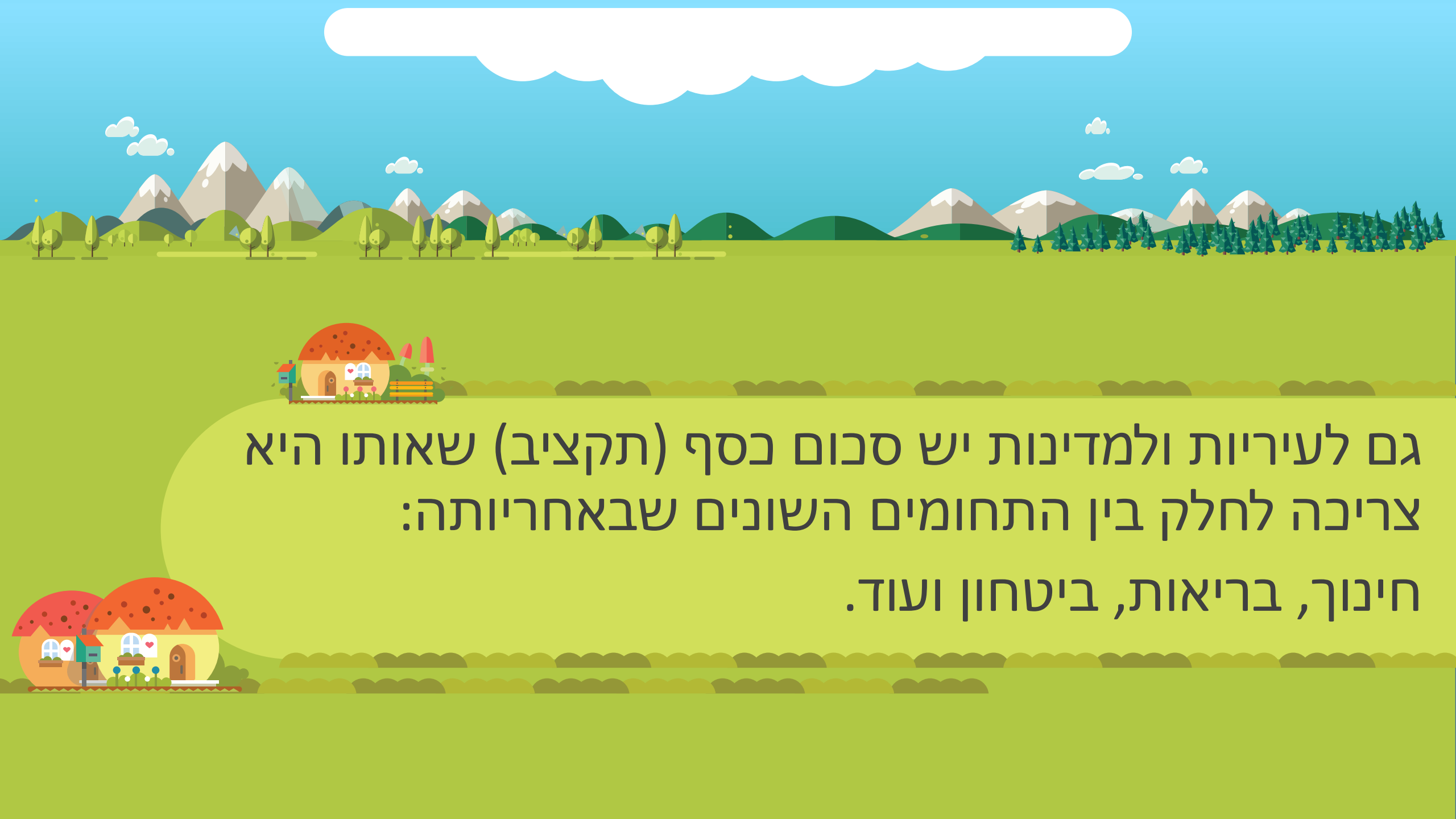
"בוודאי שאוכל לסייע. תיקון כבישים
ובטיחות זה נושא מאוד חשוב. נשאר לנו
כסף בתקציב העירייה עבור מקרים כאלו."

בנין העירייה

תקציב: סכום כסף המיועד למטרה מסוימת
לדוגמא: תקציב לקניות בשוק, תקציב הלבשה

גם לעיריות ולמדינות יש סכום כסף (תקציב) שאותו היא
צריכה לחלק בין התחומים השונים שבאחריותה:
חינוך, בריאות, ביטחון ועוד.

"שלום לך ראש העיר הנכבד, אני גננת בגן
הילדים פוג-גן ויש לי בקשה. בקיץ חם
מאוד בחצר. הילדים מזיעים וזה לא נעים...
תוכל לתת לנו כסף כדי להתקין גגון מעל
שטח החצר?"

"צר לי אך לא אוכל לתת לך כסף עבור גגון
לחצר. התקנת גגון אינה כלולה בתקציב
העירייה. אוסיף את בקשתך לתקציב של שנה
הבאה. בינתיים, בימים החמים השתדלו
להישאר בתוך הגן."

בניין העירייה

הפעלה

תקציב

איזה נושא יותר חשוב?
איך מחליטים למי לתת
יותר תקציב?

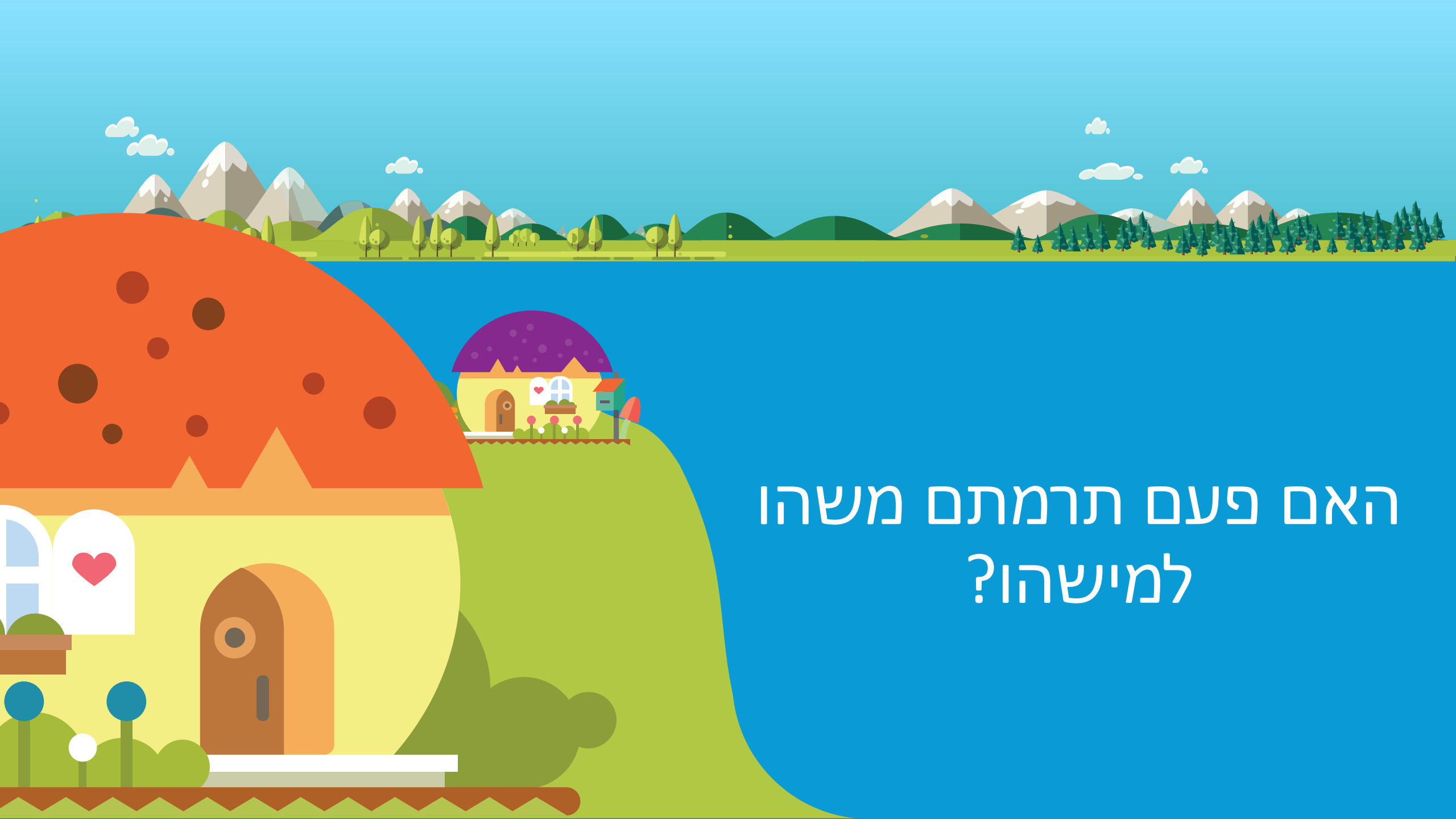
בתחילה כעסו הפוגים על ראש-עיר-פוג שדחה את
חלק מהבקשות שלהם.

עם הזמן הבינו הפוגים שכמו שהם שומרים על
תקציב המשפחה שלהם, כך שומר ראש העיירה על
תקציב העיירה.

"ביקשתי מראש העיר לתת לי כסף כדי לקנות צעצועים לגן שלי.
ראש העיר אמר שאין תקציב לצעצועים.

כיצד אוכל להיעזר בהורי הגן כדי לקנות צעצועים?"

האם פעם תרמתם משהו
למישהו?

סוף הסיפור...

בעיירת הפוגים הבינו שחלוקת תקציב העירייה היא עניין מסובך ביותר.
ראש העיר עשה כל שביכולתו לחלק את התקציב באופן הוגן והפוגים למדו
להסתדר בהתאם לתקציב שניתן להם.
וגם כשלא היה תקציב, סייעו הפוגים זה לזה ותמיד תרמו זה לזה בשעת הצורך.
באופן כזה אף פוג לא חש מחסור וכולם היו מאושרים.

